

naaet gennem Redskabsbestemmelser, mener man at kunne naa uden at benytte Lovforslagets indviklede Regler, ved at lægge de almindelige Redskabsregler henholdsvis fra Salt- og Ferskvandsloven til Grund med betydningsfulde Indskrænkninger og lokalt Forbud mod egentligt Erhvervsfiskeri.

Hvad angaar Ketten til Fiskeriets Udøvelse — der jo særlig paa Strækningen mellem Randers Sønderbro og Frisenbold Laksgaard har været omtvistet — henvises til Kommissionsbetænkning af September

4. 1884, der findes herved som Bilag 4., og do.
5. af November 1896, der findes herved som Bilag 5. Dernæst henvises til Andragende Nr. 9 fra 3 Gaardmænd i Overhornbæk om Fjernelse af nogle i Gudenaen nedrammede Pæle, i Rigsdagstidende 1884—85, Tillæg B. Sp. 661 ff., og Andragende Nr. 10 fra 38 Ejendomsbesiddere ved Gudenaen om samme Genstand, der findes sammesteds Sp. 670, samt de til disse Andragender af Overretsprokurator Leth fremskaffede oplysende Bilag, der findes sammesteds Sp. 681 ff. Ligeledes indsættes som Bilag 6. en Redegørelse af samme Forfatter.

Endvidere bemærkes, at Omfanget af Laksgaardens Privilegium nu er fastslaaet ved Højesteretsdomme af 27de November 1889 og 12te Juni 1895, der indsættes her

- 7.-8. som Bilag 7 og 8, og at Staten i Henhold til Bevilling paa Finansloven for Finansaaret 1898—99 ved Køb har erhvervet Frihenvold Laksgaard med samtlige dertil hørende Retigheder til Fiskeri i Randers Fjord og Gudena.
- Angaaende Motiverne til dette Køb af Laksgaarden henvises til Forhandlingerne i Folketinget den 12te Februar 1894 — Tidenden Sp. 3141 ff. — i Anledning af en til Indenrigsministeren rettet Forespørgsel. I sit Tilsvaer stillede daværende Indenrigsminister Hørring sig velvilligt til Tanken om Afløsning af Privilegiet gennem Køb af Laksgaarden som Basis for en ny Lovgivning angaaende Fiskeriet i Randers Fjord og Gudena. Ministeren saa For-

svaret for en større Finansbevilling i saadant Djemed deri, at den almindelige Fiskerbefolknings Afgang til Fiskeri derved kunde udvides. Sp. 3151 siger Ministeren:

„Afløsningen vil have den Virkning, at ikke alene den løse Befolkning derovre, den almindelige Fiskerbefolkning, vil faa en større Ret til at fiske i Gudena, end den nu har, men tillige at Grundejerne ovenfor Fiskerigaarden ville opnaa en langt bedre Fiskeriret, end de nu have.“

Saa vel efter de foreliggende Dplysninger og tilstedebærende Forudsætninger, som efter de af Ministeren givne Tilsagn maa Udvalget anse det for ubesøjet, saaledes som stet i det foreliggende Lovforslag, efter at Staten har erhvervet Laksgaarden med tilhørende Privilegium, at nægte den almindelige Befolkning Ketten til Fiskeri mellem Randers og Laksgaard og overgive den som Eneret i Henhold til den almindelige Ferskvandslov til de tilgrænsende Grundejere.

Udvalget erkender, at det paagældende Stykke Vand efter de naturlige Forhold er af største Vigtighed for Fiskeriet i de her omhandlede Bænde, og at man, om end Vandet forbliver offentligt Fiskevand, nødvendigvis maa frede det i større Omfang end Fjorden nedenfor Sønderbro. Ved udelukkende at begrænse Fiskeriet paa denne Strækning til Aalestangning og Vinesfiskeri formener man imidlertid at have stoffet Fisken den fornødne Vandrefrihed over dette Vand.

Til Udvalget eller dets Medlemmer er indkommet forfællige Andragender, Henstillinger og Dplysninger, hvoraf hid sættes som Bilag 9 en Redegørelse over Udbyttet af Graafiskeriet paa Randers Fjord indkommet fra forfællige Fiskehandlere i Randers, og endvidere som Bilag 10. et Brev fra Hr. S. 10. Ostensfeld i Randers og som Bilag 11 et 11. Andragende fra Fjordfiskere.

Det samlede Udvalg stiller en Række Endringsforslag, som nedenfor anføres, og gør dertil følgende Bemærkninger: